

for, at der er givet mangelfulde oplysninger om godsets beskaffenhed.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om undersøgelse af ulykker til søs.

Søfartsstyrelsens Opklaringsenhed, der er en særlig enhed i Søfartsstyrelsen oprettet i 1990, foretager opklaring af søulykker. Enheden har til opgave at klarlægge årsagen til ulykker til søs, herunder søulykker, havarier, alvorlige personulykker samt forureningsuheld.

Opklaringsenheden fremsætter endvidere anbefalinger om, hvorledes tilsvarende ulykker fremover kan undgås. Enheden kan tilbageholde skibe, som er usødygtige, men deltager ikke derudover i Søfartsstyrelsens øvrige funktioner og opgaver. Organisationerne bag Skibstilsynsrådet har udpeget en række kontaktpersoner med særlig faglig viden, som er knyttet til Opklaringsenheden.

Opklaringsenhedens medarbejdere deltager i almindelighed ved søforklaringer. Søforklaring, der afgives for en domstol, er skibsførers og de øvrige involveredes forklaring om det faktiske hændelsesforløb i forbindelse med ulykker til søs. Oplysningerne, der tilvejebringes ved søforklaring, indgår i det materiale, som Opklaringsenheden baserer sine undersøgelser på. Ved opklaring af søulykker foretager Opklaringsenheden derudover en række undersøgelser, herunder undersøgelser af teknisk karakter. Rekonstruktion af en søulykke kan af og til være nødvendig.

Søforklaringsinstituttet vil ikke blive berørt af forslaget.

Opklaringsarbejdet sigter ikke imod at fastlægge de strafferetlige aspekter af ulykken, men de oplysninger, der tilvejebringes ved ulykkesopklaringen, kan indgå som led heri. Heraf følger, at der ikke er nogen pligt for involverede personer til at meddele oplysninger, der kan danne grundlag for, at der rejses straffesag mod de pågældende.

Opklaringsenhedens arbejde vedrører i første række opklaring af ulykker, hvor danske skibe er involveret, eller hvor ulykken er sket i danske farvande. Dansk deltagelse i opklaringsarbejdet kommer imidlertid også på tale, hvor der er anden tilknytning til danske interesser, fx ulykker, der involverer danske passagerer.

Det er fundet hensigtsmæssigt at indføre en udtrykkelig bestemmelse for fastsættelse af regler for undersøgelsesarbejdet. Den nye lovbestemmelse påtænkes anvendt til i hovedsagen en regelfastsættelse af, hvad der allerede er gældende praksis på området.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 1, giver hjemmel for fastsættelse af regler om fjernelse af vragele i forbindelse med søulykker. Det vil på den ene side ofte være nødvendigt, at Opklaringsenheden tager vragele i sin besiddelse med henblik på en teknisk undersøgelse. På den anden side vil uvedkommendes fjernelse af vragele kunne vanskeliggøre opklaringen af årsagerne til søulykker. For at sikre at opklaringsarbejdet kan indledes hurtigst muligt, giver bestemmelsen endvidere mulighed for indførelse af en meldepligt ved alle søulykker.

Den internationale maritime organisation IMO har i resolution A.849(20) fra 1997 opfordret medlemsstaterne til at samarbejde i størst muligt omfang ved opklaring af ulykker, der involverer udenlandske fartøjer. Et sådant samarbejde har allerede været etableret vedrørende en række ulykker. Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, giver mulighed for at fastsætte nærmere regler herfor.

Offentlig indsigt i materiale, der indgår i en verserende undersøgelse vil kunne skabe risiko for, at undersøgelsen vanskeliggøres eller forfejles. Loven om offentlighed i forvaltningen giver mulighed for at tilbageholde materiale, hvor dette er nødvendigt af hensyn til beskyttelse af væsentlige hensyn til gennemførelsen af offentlig kontrol. I praksis vil det imidlertid ofte være vanskeligt på forhånd at afgøre, om meddelelse af aktindsigt vil kunne undtages efter de almindelige regler om offentlighed i forvaltningen. Lovforslaget åbner derfor mulighed for, at der fastsættes regler, som begrænser adgangen til aktindsigt, indtil undersøgelsen er afsluttet. Efter at undersøgelsen er afsluttet, og opklaringsenhedens endelige rapport foreligger, vil de almindelige regler om aktindsigt finde anvendelse.

Bestemmelserne i stk. 4 om afværgelse af farer, leveringsforbud og tilbagekaldelse m.v. af produkter, som er omfattet af bestemmelsen i stk. 1, suppleres af de generelle regler i lov nr. 364 af 18. maj 1994 om produktsikkerhed.

Til § 5

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 8 i gældende lov om skibes sikkerhed m.v.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 2, stk. 5, i gældende lov om skibes sikkerhed m.v.

Til kapitel 3

Bestemmelserne i kapitel 3 træder i stedet for lov om skibsfartens betryggelse. Lov om skibsfartens betryggelse indeholder i § 1, stk. 1 og 3, hjemmel til, at erhvervsministeren kan yde bidrag til en international